Kyrkogårds VANDRING.se

Johan Larsson

Johan Larsson föddes 1869 i Hornäs, Ekshärad, som den äldste i en syskonskara om tolv barn, varav nio överlevde till vuxen ålder. Ekshärad, som ligger den trånga Klarälvsdalen, var som så många andra bygder i Sverige under denna tid starkt präglad av fattigdom. Som så många andra utvandrade Johan till USA, där han blev kvar i 18 år och främst arbetade med brunnsborrning. Under denna tid träffade han också sin fru Bernhardina, född 1878 i Västmanland, och de fick under Amerika-tiden två barn; Karl och Albert.

1911 bestämde de sig för att flytta tillbaks till Sverige och Johan, som arbetat ihop en del pengar, åkte i förväg för att köpa en gård till dem. I Kila hittade han gården Törnemon, Västra Smedbyn, som han förvärvade på exekutiv auktion. Förmodligen fick han tips om gården av sin morbror, som sedan några år bodde i grannförsamlingen Långserud.

Johan åkte tillbaka till USA för att hämta hem familjen och i november 1912 flyttade familjen in i sitt nya hem. Barnaskaran utökades så småningom med Gustav, Samuel (Sam), Oskar och Hilma. Sonen Karl avled 1915. Boningshuset på Törnemon utgjordes från början av den södra flygeln på Von Echstedtska Gården, som efter att den flyttats, byggts på till två fulla våningar - av familjen kallad ”downstairs” och ”upstairs”.

När nu Johan var etablerad i Kila, drogs flera av hans syskon till bygden. Under några år kom bröderna Gustav, Otto, Karl, Sone, och systrarna Marit och Anna. Syskonen var driftigt folk och inflyttningen innebar säkert en vitamininjektion i bygdens liv. Som den äldste i syskonskaran blev Johan något av en patriark och det var till honom och Törnemon en del av syskonen först flyttade innan man etablerat sig på egna gårdar. Sammantaget innebar inflyttningen att Kilas befolkning utökades med ett drygt trettiotal innevånare under åren 1912–1926.

Redan innan flytten till USA var Johan präglad av den väckelserörelse som drog fram över Sverige och Ekshärad. Detta innebar ofta konflikt med statskyrkan och Johans föräldrar bestämde sig för att inte låta statskyrkan döpa de senare födda i barnaskaran. Johan och många i släkten blev också drivande medlemmar i Kila missionsförsamling. Bernhardina dog 1956 och Johan dog 1963.